

Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року

1. Інформація про компанію з управління активами

Повне найменування Компанії	ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «СІТІ-ІНВЕСТ»
Код ЄДПРОУ	37396364
Дата та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців про проведення державної реєстрації	Дата - 07.12.2010 р. Номер - 1 067 107 0003 016068
Орган, що здійснив реєстрацію	Дніпровська районна в м. Києві державна адміністрація
Місцезнаходження	04070, м. Київ, вул. Іллінська, будинок 8 тел. (044) 384-24-81
Поточні банківські рахунки	№ 265092529 в АТ «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ», МФО 380805 № 26509001000063 в АТ «ПІРЕУС БАНК МКБ» МФО 300658
Види діяльності	64.30 – Трасти, фонди та подібні фінансові суб'єкти 66.19 – Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення 66.30 – Управління фондами
Ліцензії, свідоцтва та інше.	- Ліцензія Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку на провадження професійна діяльність на фондовому ринку – діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) видана згідно рішення НКЦПФР № 2190 від 24.12.2015 р., дата видачі – 26.02.2016 р., строк дії ліцензії – необмежений) - Свідоцтво про членство в Українській Асоціації Інвестиційного Бізнесу (протокол № 1 від 27.01.2011 р.); - Свідоцтво Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку про включення до державного реєстру фінансових установ, які надають фінансові послуги на ринку цінних паперів, реєстраційний № 1778 від 14.03.2011 р.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2017 р. складає 6 осіб, на 31 грудня 2016 р. - 6 осіб.

Станом на 31 грудня 2017 р. та 31 грудня 2016 р. учасниками ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «СІТІ-ІНВЕСТ» (надалі – Товариство) були:

Учасники товариства:	31.12.2017	31.12.2016
	%	%
ТОВ «ЛЕНДЛОРД»	100	100
Всього	100	100

Перелік інституційних інвесторів, активами яких управляє Товариство:

1) Закритий недиверсифікований венчурний пайовий інвестиційний фонд «КОРПОРАТИВНИЙ» (свідоцтво про внесення інституту спільного інвестування до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування № 1600 від 11.04.2011 р.; реєстраційний код за ЄДРІСІ 2331600);

2) Закритий недиверсифікований венчурний пайовий інвестиційний фонд «АГРОІННОВАЦІЯ» (свідоцтво про внесення інституту спільного інвестування до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування № 1745 від 15.12.2011 р.; реєстраційний код за ЄДРІСІ 2331745);

3) Закритий недиверсифікований венчурний пайовий інвестиційний фонд «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ» (свідоцтво про внесення інституту спільного інвестування до Єдиного державного реєстру інститутів спільного інвестування № 00085, дата внесення до ЄДРІСІ 27.08.2012 р.; реєстраційний код за ЄДРІСІ 23300085).

29 травня 2017 року Загальними Зборами Учасників ТОВ «Компанія з управління активами «СІП-ІНВЕСТ» було прийнято рішення про ліквідацію Закритого недиверсифікованого венчурного пайового інвестиційного фонду «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ», згідно Протоколу № 29/05/2017. Процедура ліквідації ЗНВПФ «ІНВЕСТИЦІЙНИЙ» в звітному періоді триває.

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

2.1.1. Концептуальна основа надання фінансової звітності

Компанія застосовує МСФЗ для фінансової звітності згідно норм ст. 12-1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» N 996-XIV від 16 липня 1999 року (зі змінами та доповненнями).

2.1.2. Компанія складає фінансову звітність відповідно до вимог МСФЗ. Фінансова звітність є складеною відповідно до МСФЗ тільки тоді, якщо відповідає **всім вимогам** чинних МСФЗ, які є обов'язковими для виконання на дату складання фінансової звітності. Для складання фінансової звітності застосовуються міжнародні стандарти фінансової звітності, які офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

2.1.3. Метою фінансової звітності Компанії є надання фінансової інформації, яка є корисною для нинішніх та потенційних інвесторів, позикодавців та інших кредиторів у прийнятті рішень про надання ресурсів Установі.

2.1.4. Фінансова звітність Компанії складається на основі припущення, що Компанія діє на безперервній основі і залишатиметься такою у досяжному майбутньому.

2.1.5. Якісні характеристики корисної фінансової інформації визначають типи інформації, що, найімовірніше, є найбільш корисними для нинішніх та потенційних інвесторів, регулюючих органів для прийняття рішень на основі інформації, що надана у фінансовій звітності. Фінансова звітність Компанії базується на наступних характеристиках:

2.1.5.1. Основоположні якісні характеристики

Доречність. Доречна фінансова інформація може спричинити відмінності у рішеннях, які приймають користувачі. Фінансова інформація може спричинити відмінності у рішеннях, якщо вона має передбачувальну цінність, підтверджувальну цінність або і те, і друге.

Суттєвість. Інформація є суттєвою, якщо її відсутність або неправильне подання може вплинути на рішення, які приймають користувачі на основі фінансової інформації про конкретний суб'єкт господарювання, що звітує.

Правдиве подання. Фінансові звіти подають економічні явища у словах та числах. Щоби бути корисною, фінансова інформація повинна не лише подавати відповідні явища, – вона повинна також правдиво подавати явища, які вона призначена подавати. Щоби бути досконало правдивим поданням, опис повинен мати три характеристики. Він має бути повним, нейтральним та вільним від помилок.

2.1.5.2. Посилювальні якісні характеристики

Зіставність. Дає змогу користувачам ідентифікувати та зрозуміти подібності статей та відмінності між ними.

Можливість перевірки. Можливість перевірки допомагає запевнити користувачів у тому, що інформація правдиво подає економічні явища, які вона призначена подавати.

Свочасність. Означає можливість для осіб, які приймають рішення, мати інформацію вчасно, так щоб ця інформація могла вплинути на їхні рішення.

Зрозумілість. Класифікація, характеристика та подання інформації ясно і стисло робить її зрозумілою.

2.1.6. При складанні фінансової звітності використовується принцип **Вартісного обмеження на корисну фінансову звітність.** Подання фінансової інформації у звітності пов'язане з витратами, і важливо, щоб ці витрати були виправдані вигодами від подання у звітності такої інформації.

2.1.7. Фінансові звіти відображають фінансові результати операцій та інших подій, об'єднуючи їх в основні класи згідно з економічними характеристиками тобто, елементи фінансових звітів. Елементами, що безпосередньо пов'язані з визначенням фінансового стану в балансі, є активи, зобов'язання та власний капітал. Активи, зобов'язання та власний капітал – це елементи, які безпосередньо пов'язані з оцінкою фінансового стану. Вони визначаються так:

а) **актив** – це ресурс, контрольований Компанією в результаті минулих подій, від якого очікують надходження майбутніх економічних вигід;

б) **зобов'язання** – теперішня заборгованість Компанії, яка виникає внаслідок минулих подій і погашення якої, за очікуванням, спричинить вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі майбутні економічні вигоди;

в) **власний капітал** – це залишкова частка в активах Компанії після вирахування всіх її зобов'язань.

Оцінюючи, чи відповідає стаття визначенню активу, зобов'язання або власного капіталу, Компанія звертає увагу **на сутність та економічну реальність, а не лише на їхню юридичну форму.**

2.1.8. До спеціального розпорядження керівника Компанії вважати всі активи, які перебувають у власності Компанії, контрольованими й достовірно оціненими на підставі первісної вартості, зазначеної в первинних документах на момент їхнього визнання.

2.1.9. Вважати активами ті об'єкти, які не використовуються в основній діяльності, але від яких очікується одержання економічних вигід у випадку їхньої реалізації третім особам. **Об'єкти, які не визнаються активами, затверджуються спеціальним розпорядженням керівника Компанії.**

2.1.10. Елементами, які безпосередньо пов'язані з оцінкою діяльності в звіті про прибутки та збитки, є **доходи та витрати.**

а) **дохід** – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення власного капіталу, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

б) **витрати** – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення власного капіталу, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Визначення доходу та витрат ідентифікують їхні основні риси, але не ведуть до встановлення критеріїв, яким вони повинні відповідати перед визнанням їх у звіті про прибутки та збитки.

2.1.11. Майбутня економічна вигода, втілена в активі, є потенціалом, який може сприяти надходженню (прямо або непрямо) грошових коштів і їх еквівалентів до Компанії. Потенціал може бути продуктивним, тобто частиною операційної діяльності суб'єкта господарювання. Він може набирати також форми конвертованості у грошові кошти або їх еквіваленти або спроможності зменшувати відтік грошових коштів, наприклад, коли альтернативний процес зменшує операційні витрати.

2.1.12. Стаття, яка відповідає визначенню елемента, визнається у фінансової звітності Компанії, якщо:

а) є ймовірність надходження або вибуття будь-якої майбутньої економічної вигоди, пов'язаної зі статтею;

б) стаття має собівартість або вартість, яку можна достовірно визначити.

2.1.13. Для складання фінансової звітності відповідно до МСФЗ керівництво здійснює оцінку активів, зобов'язань, доходів і витрат на основі принципу обачності.

2.1.14. Оцінювання (оцінка) – це процес визначення грошових сум, за якими мають визнаватися і відображатися елементи фінансових звітів в балансі та в звіті про прибутки та збитки. Це передбачає вибір певної бази (основи) оцінки. У фінансових звітах Компанія використовує кілька різних основ оцінки з різним ступенем та в різних комбінаціях. Вони включають:

- а) історичну вартість;
- б) справедливу вартість;
- в) амортизовану вартість.

Компанія використовує класифікацію фінансових активів та зобов'язань та їх оцінку у відповідності до існуючих **МСФЗ 39** «Фінансові інструменти : визнання та оцінка». Компанія обліковує свої фінансові інвестиції **за справедливою вартістю**.

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за рік, що закінчився 31 грудня 2017 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2017 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

В складі МСФЗ, офіційно наведених на веб-сайті Міністерства фінансів України, оприлюднено такі стандарти як **МСФЗ 9** «Фінансові інструменти» та **МСФЗ 14** «Відстрочені рахунки тарифного регулювання», який набуває чинності 01 січня 2018 року.

Керівництвом Компанії прийнято рішення не застосовувати до набрання чинності **МСФЗ 9** «Фінансові інструменти» до своєї фінансової звітності за період, що закінчився 31 грудня 2017 року.

За рішенням керівництва Компанії, **МСФЗ 14** «Відстрочені рахунки тарифного регулювання» до дати набуття чинності не застосовується, оскільки діяльність Компанії не входить в сферу дії цього стандарту.

2.3. МСФЗ, які прийняті з 01 січня 2017 року

До фінансової звітності Компанії за 2017 рік застосовується **МСФЗ 15** "Виручка по договорах з покупцями", який набрав чинність 01 січня 2017 року.

2.4. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.5. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Компанії підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Компанія не могла продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.6. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником **22 січня 2018 року**.

2.7. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2017 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Компанії відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в цих Примітках.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у **Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу**, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів.

Компанія для надання інформації щодо фінансових інструментів використовує вимоги МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» та МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

21

Компанія визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, тоді і лише тоді, коли вона стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Класифікація та подальша оцінка фінансових активів

Компанія класифікує такі категорії фінансових інструментів:

- 1) *Інвестиції, утримувані до погашення;*
- 2) *Позики та дебіторська заборгованість;*
- 3) *Фінансовий актив або фінансове зобов'язання за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку;*
- 4) *Фінансові активи, доступні для продажу*

3.3.1.1. Інвестиції, утримувані до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що їх Компанія має реальний намір та здатність утримувати до погашення, інші, ніж:

- а) ті, що їх Компанія після первісного визнання визначає як оцінені за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку;
- б) ті, що Компанія визначає як утримувані для продажу;
- в) ті, що відповідають визначенню позик та дебіторської заборгованості.

Компанія класифікує будь-які фінансові активи як утримувані до погашення, якщо вона протягом поточного фінансового року (або двох попередніх фінансових років) продав або перекласифікував більше, ніж незначну кількість утримуваних до погашення інвестицій до дати погашення (більша, ніж незначна відносно загальної кількості утримуваних до погашення інвестицій), за винятком продажів або перекласифікацій, які:

- здійснюються настільки близько до дати погашення фінансових активів або дати здійснення опціону "кол" (наприклад, менше трьох місяців до погашення), що зміни ринкових ставок відсотка не матимуть суттєвого впливу на справедливую вартість фінансових активів;
- відбуваються після того, як Компанія по суті зібрав всю основну суму боргу за фінансовими активами шляхом платежів за графіком або попередніх платежів, або
- стосуються окремої події, що перебуває поза межами контролю Компанії, є разовою і не могла бути обґрунтовано передбачена суб'єктом господарювання.

3.3.1.2. Позики та дебіторська заборгованість - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню та не мають котирування на активному ринку, за винятком тих:

- а) що їх Компанія має намір продати негайно або в найближчий час,
- б) що їх слід класифікувати як утримувані для продажу,
- в) що їх Компанія визначає за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку;
- г) що їх Компанія після первісного визнання визначає як доступні для продажу, або

- щодо яких утримувач може не відшкодувати значною частиною всю суму початкової інвестиції, з інших причин, ніж зменшення кредиту, які слід класифікувати, як доступні для продажу.

Компанія оцінює надані (отримані) кредити (позики, займи), розміщені (залучені) вклади (депозити, суди, займи) під час первісного визнання за справедливою вартістю, включаючи витрати на операцію, і відображає у фінансовій звітності відповідно як актив та зобов'язання, які не підлягають взаємозаліку. Компанія включає витрати на операцію, що безпосередньо пов'язані з визнанням фінансового інструменту, у суму дисконту (премії) за цим фінансовим інструментом.

На дату звітності Компанія оцінює кредити, позики, вклади (депозити) після первісного визнання за амортизованою собівартістю з використанням ефективної ставки відсотка під час нарахування процентів та амортизації дисконту (премії). Компанія амортизує дисконт (премію) протягом строку дії фінансового інструменту із застосуванням ефективної ставки відсотка. Сума дисконту (премії) має бути повністю амортизована на дату погашення (повернення) кредиту (депозиту).

3.3.1.3. Фінансовий актив або фінансове зобов'язання за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки як прибутку або збитку - це фінансовий актив або фінансове зобов'язання, які задовольняють будь-яку з таких умов:

а) класифікуються як утримувані для продажу.

Фінансовий актив або фінансове зобов'язання класифікуються як утримувані для продажу, якщо:

- придбані або створені в основному з метою продажу або викупу в близькому майбутньому;
- при первісному визнанні є частиною портфеля ідентифікованих фінансових інструментів, якими управляють разом та щодо яких існують свідчення останньої фактичної схеми отримання короткострокового прибутку, або
- є похідним інструментом (за винятком похідного інструмента, який є контрактом фінансової гарантії або призначеним інструментом та інструментом ефективного хеджування);

б) після первісного визнання він призначається Компанією як оцінений за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

У торговому портфелі обліковуються:

- боргові цінні папери, акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком, що використовується Компанією для отримання прибутків у результаті короткотермінових коливань ринкової ціни або дилерської маржі та продажу в найближчий час;
- будь-які інші цінні папери, що визначаються Компанією на етапі первісного визнання як такі, щодо яких Компанія має намір і змогу обліку за справедливою вартістю з визнанням переоцінки через прибутки/збитки (крім акцій, які не мають котирувальної ціни на активному ринку і справедливу вартість яких неможливо достовірно визначити).

Цінні папери в торговому портфелі первісно оцінюються і відображаються на дату балансу виключно за **справедливою вартістю**. Витрати на операції з придбання визначаються за статтями витрат під час первісного визнання таких цінних паперів.

На дату звітності у разі зміни справедливої вартості здійснюється переоцінка цінних паперів і результат переоцінки обов'язково відображається в фінансовій звітності як прибуток або збиток.

3.3.1.4. Фінансові активи, доступні для продажу - це непохідні фінансові активи, призначені як доступні для продажу і не класифіковані як:

- а) позики та дебіторська заборгованість;
- б) утримувані до строку погашення інвестиції;
- в) фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

У портфелі цінних паперів на продаж можуть обліковуватись акції, інші цінні папери з нефіксованим прибутком та боргові цінні папери, а саме:

- боргові цінні папери з фіксованою датою погашення, які Компанія не має наміру і/або змоги тримати до дати їх погашення або за наявності певних обмежень щодо обліку цінних паперів у портфелі до погашення;
- цінні папери, які Компанія готова продати у зв'язку із зміною ринкових відсоткових ставок, її потребами, пов'язаними з ліквідністю, а також наявністю альтернативних інвестицій;
- акції та інші цінні папери з нефіксованим прибутком;
- фінансові інвестиції в асоційовані та дочірні компанії.

На дату первісного визнання інвестиції, доступні для продажу враховуються за справедливою вартістю придбання, витрати на придбання додаються до первісної вартості.

На дату звітності цінні папери в портфелі Компанії відображаються за справедливою вартістю.

3.4. Зменшення корисності фінансових активів та неможливість їх отримати.

Наприкінці кожного звітного періоду Компанія оцінює, чи є об'єктивне свідчення того, що корисність фінансового активу або групи фінансових активів зменшується. Якщо таке свідчення є, Компанія визначає суми будь-якого збитку від зменшення корисності. Усі цінні папери, крім цінних паперів, які обліковуються в торговому портфелі, переглядаються на зменшення корисності.

Фінансові активи, що обліковуються за амортизованою собівартістю

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності позик та дебіторської заборгованості або інвестицій, утримуваних до погашення та тих, що обліковуються за амортизованою собівартістю, то суму збитку оцінюють як різницю між балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків (за винятком майбутніх кредитних збитків, які не були понесені), дисконтованих за первісною ефективною ставкою відсотка фінансового активу (тобто ефективною ставкою відсотка, обчисленою при первісному визнанні).

Фінансові активи, що обліковуються за собівартістю

Якщо є об'єктивне свідчення наявності збитку від зменшення корисності інструмента власного капіталу (який не має котирування і не обліковується за справедливою вартістю, оскільки його справедливу вартість не можна достовірно оцінити), або похідного активу (який індексується щодо такого інструмента власного капіталу, який не має котирування і має погашатися при його постачанні), то сума збитку від зменшення корисності оцінюється як різниця між балансовою вартістю фінансового активу та теперішньою вартістю попередньо оцінених майбутніх грошових потоків, дисконтованих за поточною ринковою нормою прибутку для подібного фінансового активу. Такі збитки від зменшення корисності не сторнуються.

Фінансові активи, доступні для продажу

Якщо зменшення справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнано в іншому сукупному прибутку, а також є об'єктивне свідчення того, що корисність активу зменшується, тоді кумулятивний збиток, який був визнаний в іншому сукупному прибутку, слід перекласифікувати - виключити з власного капіталу і визнати у прибутку чи збитку як коригування внаслідок перекласифікації, навіть якщо визнання фінансового активу не припинилося.

Сума кумулятивного збитку, яка перекласифіковується - виключається з власного капіталу і визнається у прибутку чи збитку, має бути різницею між вартістю його придбання (за вирахуванням будь-якого погашення основної суми та амортизації) і поточною справедливою вартістю мінус будь-який збиток від зменшення корисності цього фінансового активу, раніше визнаний у прибутку чи збитку.

3.5. Компанія визнає витрати від зменшення корисності фінансових активів через нарахування резерву.

Резерв формується в сумі перевищення собівартості або амортизації собівартості над сумою очікуваного відшкодування, яка обчислюється на підставі ринкової ставки дохідності та реальних строків отримання грошових платежів за такими цінними паперами. Реальні строки отримання грошових платежів можуть відрізнятися від контрактних у разі погіршення фінансового стану емітента. Сума очікуваного відшкодування також коригується на фактор ризику емітента.

Резерв під цінні папери формується у валюті номіналу цінних паперів.

Оцінка фінансового стану емітента цінних паперів та їх класифікація, методика визначення справедливої вартості цінних паперів, методика визначення суми очікуваного відшкодування для цінних паперів здійснюється відповідно до вимог нормативних документів.

3.6. Фінансове зобов'язання первісне визнається за справедливою вартістю, витрати на придбання віднімаються від контрактної вартості.

Подальша оцінка фінансових зобов'язань

Після первісного визнання Компанія оцінює всі фінансові зобов'язання за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка за винятком:

а) фінансових зобов'язань за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку. Такі зобов'язання, включаючи похідні інструменти, які є зобов'язаннями, слід оцінювати за справедливою вартістю, за винятком зобов'язань за похідними фінансовими інструментами, які індексуються щодо (та мають погашатися при прийнятті) інструмента власного капіталу, який не котирується на біржі і чия справедлива вартість не можна достовірно оцінити, а отже, оцінює за собівартістю;

б) фінансових зобов'язань, які виникають під час передачі фінансового активу і не кваліфікуються для припинення визнання або обліковуються із застосуванням підходу подальшої участі.

в) контракти фінансової гарантії та зобов'язання надати позику за ставкою відсотка, нижче ринкової. Після первісного визнання такі зобов'язання Компанія оцінює за більшою з двох сум:

- суми, яка була би визнана згідно з МСБО 37, або

- первісно визаної суми мінус (якщо прийнятно) кумулятивна амортизація, визнана відповідно до МСБО 18.

3.7. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.8. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Компанія має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.9. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.9.1. Визнання та оцінка основних засобів

Компанія використовує вимоги МСБО 16 «Основні засоби» для відображення в фінансовій звітності та розкриття інформації, що стосується операції з основними засобами.

Основні засоби – це матеріальні об'єкти, що їх:

- а) утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей;
- б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.

Компанія визнає об'єкта основних засобів активом, якщо і тільки якщо:

- а) є ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, надійдуть до суб'єкта господарювання;
- б) собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Рівень суттєвості для основних засобів встановлено на рівні 2500 грн.

Якщо об'єкт відповідає визначенню активу Компанія відносить його до окремої групи (класу). Не готові до експлуатації об'єкти, які плануються до використання в складі основних засобів, до моменту початку експлуатації значаться в складі класу придбані, але не готові до експлуатації основні засоби.

Для кожного класу основних засобів Компанія визначає критерії суттєвості, ліквідаційну вартість, строк корисного використання та методи нарахування амортизації. Дані оцінки переглядаються щорічно, якщо очікування відрізняються від попередніх оцінок, зміну (зміни) слід відобразити як зміну в обліковій оцінці відповідно до МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки».

Компанія визначає наступні групи основних засобів:

Найменування	Ліквідаційна вартість, грн..	Строк корисного використання, м-ців	Метод нарахування амортизації	Наступна оцінка
Земля та будівлі			прямолінійний	історична
Меблі та приладдя	0	36	прямолінійний	
Автомобілі	0	60	прямолінійний	
Офісне приладдя	0	24	прямолінійний	
Машини та обладнання	0	36	прямолінійний	

Компанія оцінює об'єкт основних засобів, який відповідає критеріям визнання активу, за його собівартістю. Собівартість об'єкта основних засобів складається з:

а) ціни його придбання, включаючи імпорتنі мита та невідшкодовувані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок.

б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.

Згідно з принципом визнання, **Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування об'єкта.** Такі витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. Витрати на щоденне обслуговування об'єкта, як правило, – це витрати на заробітну плату та витратні матеріали, а також це можуть бути витрати на незначні деталі. Призначення цих видатків часто визначають як “ремонти та технічне обслуговування” об'єкта основних засобів.

Згідно з принципом визнання, **Компанія визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів собівартість замінюваної частини об'єкта, що потребує заміни через регулярні проміжки часу (в разі коли витрати понесені), якщо задовольняються критерії визнання.** Балансову вартість тих частин, що їх замінюють, Компанія припиняє визнавати незалежно від того, чи амортизували замінену частину окремо. Якщо не можливо визначити балансову вартість заміненої частини, Компанія використовує витрати на заміну як свідчення того, якою була собівартість заміненої частини під час її придбання або будівництва.

Компанія використовує історичну собівартість для відображення основних засобів у фінансовій звітності. Компанія після визнання активом, об'єкти основних засобів обліковує за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності, або за переоціненою вартістю будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності.

Компанія розподіляє суму, первісно визнану щодо об'єкта основних засобів, на його суттєві частини і кожен частину амортизує окремо.

Компанія починає амортизацію активу, **з місяця, коли він стає придатним для використання, тобто коли він доставлений до місця розташування та приведений у стан, у якому він придатний до експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом.** Придатність об'єкта до використання підтверджується актом приймання-передачі (внутрішнього переміщення) типова форма 03-1 (наказ Міністерства Статистики України від 29.12.1995 р. № 352), який затверджується Головою Правління Компанії (заступником).

Амортизаційні відрахування за кожен період Компанія визнає у збитках.

Компанія припиняє амортизацію активу на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримувану для продажу) згідно з МСФЗ 5, або на дату, з якої припиняють визнання активу. Амортизацію не припиняють, коли актив не використовують або він вибуває з активного використання, доки актив не буде амортизований повністю.

Компанія припиняє визнання балансової вартості об'єкта основних засобів:

а) після вибуття, або

б) коли не очікують майбутніх економічних вигід від його використання або вибуття.

Фінансовий результат, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, Компанія включає до іншого прибутку чи збитку. Прибуток або збиток, що виникає від припинення визнання об'єкта основних засобів, визнається як різниця між чистими надходженнями від вибуття (якщо вони є) та балансовою вартістю об'єкта. Компенсація, що підлягає отриманню після продажу (вибуття) об'єкта основних засобів, визнається за його справедливою вартістю.

Якщо на дату звітності є признаки зменшення корисності основних засобів, Компанія здійснює тест на знецінення. Балансова вартість основних засобів переглядається з метою визначення можливого перевищення балансової вартості над сумою відшкодування. В разі перевищення балансової вартості над очікуваною сумою відшкодування, балансова вартість знижується до суми відшкодування. Очікувана вартість в разі необхідності розраховується як справедлива вартість за мінусом можливих витрат на вибуття. Суму цінності використання не можливо розрахувати виходячи з особливого характеру основних засобів Компанії.

Сума збитків від знецінення визнається як інші збитки у відповідному звітному періоді. В майбутніх періодах сума зносу та амортизації основних засобів розраховується як розподіл в переглянутій балансовій вартості основних засобів протягом залишку терміну їхнього корисного використання.

Розрахунковий термін корисного використання основних засобів та методи його амортизації необхідно переглядати на кожну звітну дату. Зміна терміну та методу амортизації розраховується перспективно як зміна облікової оцінки.

Компанія використовує прямолінійний метод нарахування амортизації. Амортизаційні відрахування за кожний період визнаються у складі прибутку та збитку як витрати, якщо вони не включені до балансової вартості іншого активу.

За об'єктами основних засобів, що класифікуються компанією як наявні для продажу, нарахування амортизації припиняється.

Будь-яке знецінення активу (уцінка) в результаті його переоцінки відноситься на витрати у складі прибутку та збитку за період, за винятком випадків, коли уцінка реверсує раніше визнану суму дооцінки того ж об'єкта. В такому випадку на відповідну суму уцінки (знецінення) дебетується інший сукупний дохід.

3.9.2. Нематеріальні активи

Компанія використовує вимоги МСБО 38 «Нематеріальні активи» для відображення в фінансовій звітності та розкриття інформації, що стосується операції з нематеріальними активами.

Нематеріальний актив – немонетарний актив, який не має фізичної субстанції та може бути ідентифікований.

Компанія визнає нематеріальний актив якщо він відповідає наступним критеріям:

- Можливість ідентифікації. Актив є ідентифікованим, якщо він:

а) може бути відокремлений, тобто його можна відокремити або відділити від Компанії продати, передати, ліцензувати, здати в оренду або обміняти індивідуально або разом з пов'язаним з ним контрактом, ідентифікованим активом чи зобов'язанням, незалежно від того, чи має Компанія намір зробити це, або

б) виникає внаслідок договірних або інших юридичних прав, незалежно від того, чи можуть вони бути передані або відокремлені від Компанії або ж від інших прав та зобов'язань.

Компанія контролює актив, якщо він має повноваження отримувати майбутні економічні вигоди, що надходять від основного ресурсу, та обмежувати доступ інших до цих вигід.

Майбутні економічні вигоди, які надходять від нематеріального активу, можуть включати дохід від продажу продукції чи послуг, скорочення витрат або інші вигоди, які є результатом використання активу суб'єктом господарювання.

Компанія нематеріальні активи первісно оцінює за собівартістю.

Подальші витрати пов'язані з поліпшенням нематеріального активу відносяться на збитки звітного періоду. Лише в рідкісних випадках подальші видатки будуть визнаватися у балансовій вартості

активу, якщо вони призводять до збільшення економічних вигід що отримують від нематеріального активу.

Компанія після первісного визнання нематеріальний актив відображає за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Компанія амортизує нематеріальний актив з визначеним строком корисної експлуатації, тоді як нематеріальний актив з невизначеним строком корисної експлуатації – не амортизується.

Фінансовий результат, що виникає від припинення визнання об'єкта нематеріальних активів, Компанія включає до іншого прибутку чи збитку.

Методом нарахування амортизації є прямолінійний метод. Метод нарахування амортизації, як і термін корисного використання, переглядається на кожну звітну дату. Амортизаційні відрахування за кожний період визнаються у складі прибутку та збитку за період у складі витрат.

По об'єкту нематеріального активу, класифікованому як наявному для продажу, нарахування амортизації припиняються.

3.10. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Компанія класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.

3.11. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Компанія як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Компанії щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Компанія визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.12. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанія за податками розраховує з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

З урахуванням того, що керівництвом Компанії прийнято рішення не проводити коригування фінансового результату в рамках розрахунку податку на прибуток в податковому обліку та в Компанії відсутні тимчасові різниці, відстрочені податки не розраховуються.

4. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

4.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що

активу, якщо вони призводять до збільшення економічних вигід що отримують від нематеріального активу.

Компанія після первісного визнання нематеріальний актив відображає за його собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності.

Компанія амортизує нематеріальний актив з визначеним строком корисної експлуатації, тоді як нематеріальний актив з невизначеним строком корисної експлуатації – не амортизується.

Фінансовий результат, що виникає від припинення визнання об'єкта нематеріальних активів, Компанія включає до іншого прибутку чи збитку.

Методом нарахування амортизації є прямолінійний метод. Метод нарахування амортизації, як і термін корисного використання, переглядається на кожну звітну дату. Амортизаційні відрахування за кожний період визнаються у складі прибутку та збитку за період у складі витрат.

По об'єкту нематеріального активу, класифікованому як наявному для продажу, нарахування амортизації припиняються.

3.10. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Компанія класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.

3.11. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Компанія як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Компанії щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Компанія визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.12. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанія за податками розраховує з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

З урахуванням того, що керівництвом Компанії прийнято рішення не проводити коригування фінансового результату в рамках розрахунку податку на прибуток в податковому обліку та в Компанії відсутні тимчасові різниці, відстрочені податки не розраховуються.

4. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

4.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Компанія має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що

погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

4.2. Виплати працівникам

Компанія визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Компанія визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

4.3. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- 1) Компанія передала покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
  - 2) за Компанією не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
  - 3) суму доходу можна достовірно оцінити;
  - 4) ймовірно, що до Компанії надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- 5) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4.4. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Компанія капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

5. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Компанія здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та

інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Компанії інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Компанії застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки ;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Компанії посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- 1) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- 2) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Компанії враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Компанії вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- 1) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- 2) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Компанії використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, кредитного рейтингу контрагента, дати офери та коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Компанії застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних

паперів, що не є підконтрольним керівництву Компанії фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Компанія проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6.2. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016
Дата оцінки	31.12	31.12	31.12	31.12	31.12	31.12	31.12	31.12
Фінансові активи, утримуваний для продажу	-	-	-	-	20	20	20	20

За 2017 рік змін в складі фінансових активів доступних для продажу не відбулось, станом на 31.12.2017 року в активах Компанії є два простих векселі номінальною вартістю 10 тис.грн.

6.3. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

Протягом 2017 та 2016 років переведень між рівнями ієрархії не було.

6.4. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів та зобов'язань

	Справедлива вартість	
	31.12.2017	31.12.2016
Фінансові активи		
Фінансовий актив, утримуваний для продажу	20	20
Торговельна дебіторська заборгованість	197	178
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	-	1
Дебіторська заборгованість за розрахунками з бюджетом	1	2
Інша поточна дебіторська заборгованість	7 000	7 001
Грошові кошти та їх еквіваленти	1	27
Зобов'язання		
Торговельна кредиторська заборгованість	-	20
Поточні забезпечення (резерв відпусток)	11	16

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також фінансових активів, утримуваних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

7.1. Дохід від реалізації

	2017	2016
Дохід від реалізації послуг з управління активів ПФ	508	482
Дохід від реалізації інших послуг		
Всього доходи від реалізації	508	482

7.2. Адміністративні витрати

	2017	2016
Витрати на персонал	145	135
Відрахування на соціальні заходи	32	32
Витрати на операційну оренду офісного приміщення	191	168
Витрати на формування забезпечення відпусток	14	11
Амортизація основних засобів	10	3
Витрати на аудит	12	21

16 від реалізації послуг з управління активів

Дохід від реалізації інших послуг

Всього доходи від реалізації

Витрати на участь в УАІБ	22	22
Витрати на навчання та сертифікацію персоналу	11	14
Держмито	1	
Витрати на консульційно-інформаційні послуги	2	12
Витрати на розрахунково-касове обслуговування	6	6
Всього адміністративних витрат	446	424
7.3. Інші операційні витрати		
Витрати на штрафи	-	10
Всього інші операційні витрати	-	10

7.4 Податок на прибуток

Основні компоненти витрат з податку на прибуток	31.12.2017	31.12.2016
Прибуток до оподаткування	62	48
Податкова ставка в УАІБ	18%	18%
Податок за встановленою податковою ставкою	11	9
Витрати з податку на прибуток :	11	9
у т.ч.:		
витрати з податку на прибуток від діяльності, що триває	11	9
Відшкодування з податку на прибуток від припиненої діяльності	-	-

Відповідно до пункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 розділу III Податкового кодексу України, керівництвом Товариства прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці.

7.4 Податок на прибуток

7.5 Основні засоби

Справедлива вартість на	Машини та обладнання	Автомобілі	Меблі та приладдя	Земля та будівлі	Всього
31 грудня 2016 року	19	-	-	-	19
Надходження	45		3		48
Переміщення в інвестиційну нерухомість					
Вибуття					
31 грудня 2017 року	64		3		67
Накопичена амортизація на 31.12.2016 року	11				11
Нарахування	10				10
Вибуття					
31 грудня 2017 року	21	-	-	-	21
Чиста балансова вартість					
31 грудня 2017 року	43		3		46
31 грудня 2016 року	8				8

Керівництво Компанії в 2017 році переглянуло дані оцінки основних засобів, а саме строк корисного використання, і прийняло рішення про зміні облікових оцінок в групах основних засобів:

- «Меблі та приладдя» строк корисного використання зменшено з 48 місяців до 36 місяців;
- «Машини та обладнання» строк корисного використання зменшено з 60 місяців до 36 місяців.

Перегляд строку корисного використання призвів до повної амортизації в 2017 році чотирьох ноутбуків,

які були придбані і використовувались з 2014 року.

Станом на 31 грудня 2017 року у складі основних засобів повністю зношені основні засоби вартістю 14 тис.грн.

7.6. Фінансові активи, утримувані для продажу

	Частка %	31.12. 2017 тис.грн	Частка %	31.12. 2016 тис. грн.
Векселі прості ТОВ "Лендлорд"		20		20
Всього:		20		20

У зв'язку з відсутністю активного ринку щодо векселів станом на 31 грудня 2017 року оцінка цих інвестицій була проведена за справедливою вартістю придбання.

7.7. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Дебіторська заборгованість за управління активами ІСІ, які знаходяться в управлінні Компанії	197	178
Передплата на періодичні видання	-	1
Розрахунки з бюджетом	1	2
Інша поточна дебіторська заборгованість станом на 31.12.2017 : -фінансова допомога надана ТОВ «БЛАГРОТЕХ» - 2 400 000,00 грн; -фінансова допомога надана ТОВ «БУРТИ- ПЕРЕМОГА» - 2 000 000,00 грн; -фінансова допомога надана ТОВ «ЕЛЕВАТОР «УСПІХ РОКИТНЕ» - 1 000 000,00 грн; -фінансова допомога надана ТОВ «ІСАЄВСЬКЕ МТС» - 1 600 000,00 грн; станом на 31.12.2016: -фінансова допомога надана ПАТ «МИРОНІВСЬКЕ» - 4 000 000,00 грн; -фінансова допомога надана СТОВ «ПЕРЕМОЖЕЦЬ» - 3 000 000,00 грн. - переплата в бюджет ЄСВ - 970,04 грн.	7 000	7 001
Чиста вартість дебіторської заборгованості	7 198	7 182

7.8. Грошові кошти

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Каса та рахунки в банках, в грн.	1	27
Каса та рахунки в банках, в долл. США	-	-
Банківські депозити, в грн.	-	-
Всього	1	27

7.9. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2017 року зареєстрований та сплачений капітал складав 7 100 тис. грн.

Станом на 31 грудня 2016 року зареєстрований та сплачений капітал складав 7 100 тис. грн.

7.10. Резервний капітал

В березні 2016 року відбулись Загальні збори учасників Товариства, на яких було прийнято рішення про розподіл нерозподіленого прибутку станом на 01 січня 2016 року, який склав 52 тис .грн. і направити **3 938,14 грн.** на формування резервного капіталу, що складає 5 % від розподілу прибутку.

Станом на **31 грудня 2016** року резервний капітал складав **4 тис.грн.**

В квітні 2017 року Загальними зборами учасників прийнято рішення про розподіл прибутку за 2016 рік (Протокол №03/04/2017 від 03 квітня 2017 року) в розмірі не менше 5% , а саме : резервний капітал збільшено на суму **1 975,00** гривень.

Станом на **31 грудня 2017** року резервний капітал складав **6 тис.грн.**

7.11. Нерозподілений прибуток

Станом на **31 грудня 2017** року нерозподілений прибуток складає **137 тис.грн.**

Станом на **31 грудня 2016** року нерозподілений прибуток складав **88 тис.грн.**

7.12. Короткострокові забезпечення

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Резерв відпусток	11	16
Всього	11	16

7.13. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2017	31 грудня 2016
Торговельна кредиторська заборгованість	-	20
Розрахунки з бюджетом з податку на прибуток	11	9
Розрахунки зі страхування		
Інші поточні зобов'язання		
Всього кредиторська заборгованість	11	29

8. Розкриття іншої інформації

8.1 Умовні зобов'язання.

8.1.1. Судові позови

Проти Компанії судових позовів не подавалось. Резерви у фінансовій звітності не створювалися.

8.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи доволно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Компанії, ймовірно, що Компанія змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Компанія сплатила усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Компанії, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

8.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

Товариство з обмеженою відповідальністю «ЛЕНДЛОРД» володіє 100% голосів Компанії. Учасниками ТОВ «ЛЕНДЛОРД» є 12 фізичних осіб з частками володіння не більше 10%, які не мають жодного впливу на прийняття рішень щодо діяльності Товариства.

В звітному 2017 році жодних операцій з пов'язаними сторонами Компанія не проводила.

В 2016 році Компанія здійснила продаж векселя, векселедавцем якого є ТОВ «ЛЕНДЛОРД», за номінальну вартість цінного паперу і отримала кошти в сумі 7 000 000,00 грн.

Програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Компанії протягом 2017 та 2016 років не проводились.

8.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Компанії визнає, що діяльність Компанії пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Компанії здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облигації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Компанія використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

8.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками,

характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

За інвестиційними активами, оціненими за 3-м рівнем ієрархії аналіз чутливості до іншого цінового ризику Компанія не здійснювала відповідно до п. 27 МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації».

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Так як в Компанії відсутні активи номіновані в іноземній валюті, валютні ризики не суттєві.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Активи, які наражаються на відсоткові ризики Компанія не має.

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Компанія використовувало історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

8.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Компанія матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Компанія здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

На 31 грудня 2017 року Компанія не має жодної кредиторської заборгованості, тому ризик ліквідності відсутній.

8.4. Управління капіталом

Компанія здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Компанією продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Компанії, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Компанії здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Компанія здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

8.5. Події після Балансу

Датою затвердження фінансової звітності до випуску є **22 січня 2018 р.**

Після звітної дати (**31 грудня 2017 року**) подій, що вплинули на склад активів Компанії, та призвели до змін в її фінансовій звітності не відбулось.

Директор

Головний бухгалтер

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ДИРЕКТОР
Ільченко В.О.
«Сейя-Кірш-аудит»
Новіченко О.В.
ЗАЦЕРКОВНА Т.М.